

Iz tega vidimo, da so bile te razslute pesni res natisnene v Ljubljani (a ne v Kranji, kakor je čitati na njih náslownej stráni), ter da zgoraj beseda Kranjec ne znači „Krainer“, nego le „Krainburger“. A kedáj so bile natisnene? Same pripovedujejo, da 1801. léta, a J. A. Župančič piše, da 1803. léta. Katero je res, tega ne vém. Bog zna, če ni tudi letnica te knjižice nalašč napak zapisana, kakor je Kranjskega mesta „purgarjem“ na voljo izlagan kraj, kder je bila natisnena!

Knobljeve kosmatice se uže zelo redke. Ljubljanska knjižnica jih ima samo v 1. izvodu (eksemplaru), kateri je nekdaj bil Vodnikov; kajti na 2. stran prve platnice je ta pesnik sam zapisal znani svoj epigram:

Bukve jis Krajna
Polne . . . kajna:
Na pol nezdéliga,
Sledni ma celiga. —

Póslednja dva gránesa je Vodnik pozneje popravil takó:

Nikar nezdeli ga
Pusti mu celiga!

Ve-li kdo kaj povedati o Knobljevem živenji?

L—k.

Jurija Dalmatina vse sv. pismo je 1584. léta o b novem letu prišlo na svitlo. Naša Ljubljanska knjižnica hrani tega sv. pisma 4 izvode (eksemplare); a na jednem, ki nosi knjižno znamenje: 10053. II. C. b., stojí z Dalmatinovo roko zapisano: „Rom. 8. Ist Gott für vns, wer mag wider vns sein? — Dem Edlen vnnd Ehrnuésten Christlichen Herren vnnd Patron Georgen vom Rain zu Stermol, seinem günstigen, vnnd gebietenden Herrn vnnd Patron, verehret diese Bibl zum Newen Jar den 8. Januarij, Anno; 1584. M. Georgius Dalmatinus.“ Bohoričeva slovničica je prišla, kakor vse kaže, mej ljudi istega dné, katerega Dalmatinovo sv. pismo, ker Bohorič na konci svojega predgovora vsem želi sreče k novemu létu, predno završuje tako: „V Vitenbergu na saskej zemlji v 1. dan januvarja 1584. léta.“

L—k.

Fran Grbić, znani tenorist in skladatelj slovenski bode prihodnjo zimopel pri poljskej operi v Lvovu.

Za česko narodno gledališče se je uže nabralo nad 900.000 gld. In vsak dan še dohaja obilo darov, tako da je opravičeno upanje, da bo kmalu jeden milijon goldinarjev nabranih. Iz pepela narodnega gledališča porodila se je nova slava českemu narodu. — V Ljubljani je 18. t. m. g. Ivan Hribar na korist českemu gledališču v ljubljanskej čitalnici pohvalno predaval o razvoji česke dramatike od najstarejših do najnovejših časov. To na vse strani zanimljivo slovstveno-zgodovinsko razpravo priobčil bode „Ljub. Zvon“ takoj po novem letu.

„František Prešeren. Obraz života básnického napsal Jan Penižek¹ imenuje se lepo pisana razprava, katero so o našem pesniku nedavno priobčili praški „Kvety“ (str. 305—313, 424—433). A v ruskih novinah „Moskauer Deutsche Zeitung“ (l. 71—73) objavil je g. Ivan Naglić iz Zagreba o Preširnu in njega poezijah razpravo pod naslovom „Poetische Klänge vom Fusse des Triglav“.

„Archiv für slavische Philologie“. Pete knjige četrtri zvezek tega imenitnega Jagićevega *zbornika za slovansko jezikoslovje* prišel je nedavno na